

[Indenrigsministeren]

der har været fra kommunerne med hensyn til at modtage asylcentre. Det, at kommunerne nu selv går ud og peger på grunde, hvor de gerne vil have bygget flygtningelandsbyer, gør naturligvis også, at de engagerer sig så meget mere i hverdagen i flygtningearbejdet, og det synes jeg er en meget, meget positiv udvikling.

Så jeg kan helt bekræfte, at der heller ikke på dette område bliver tale om et enten-eller, men i udpræget grad om et både-og.

Om forslaget om kommuners mulighed for at opkøbe ejendomme med henblik på udlejning til flygtninge – og dér skal jeg understrege, at der er tale om folk, der er blevet anerkendt som flygtninge og dermed skal boligplaceres med henblik på, at de skal blive her i landet – vil jeg sige, at udgangspunktet har været en årelang debat for ikke at sige strid om, hvorvidt kommunerne havde en sådan ret. Når det overhovedet er blevet rejst som en folketings-sag, er det, fordi der var en kommune – det var Stenløse Kommune – som sagde:

Vi vil gerne være med til at løse en opgave omkring flygtninges boligplacering.

De havde besluttet i byrådet, at de ville købe en velegnet ejendom til det og indrette den til det formål, og så fik de nej fra den tidligere regering. De fik nej med henvisning til, at det var i strid med kommunalfuldmagtsreglerne, og derfor var vi som Folketing i den mærkelige situation, at vi måtte sige nej til en kommune, der havde et stærkt ønske om at deltage i boligplaceringen af flygtninge. Det er selvfølgelig noget kluns, og på baggrund af det har vi ment, at nu var tiden inde til, at vi fjernede den forhindring, der har været for det. Nu er vi ude over en ørkesløs diskussion om kommunalfuldmagtsreglerne, for nu gør vi udtrykkelig i særskilt lovgivning opmærksom på, at den opgave må en kommune godt påtage sig. Det vil selvfølgelig først og fremmest have interesse i de kommuner, der ikke har ret meget eller måske slet ikke noget almennyttigt boligbyggeri, for det er normalt dér, flygtninge bliver varigt boligplaceret.

Jeg kan samlet om det forslag sige, at herefter vil der ikke mere være nogen undskyldning for kommuner, der siger, at de gerne vil deltage i arbejdet, men blot har henvist til, at de ikke har ret meget almennyttigt boligbyggeri. Nu er der også andre muligheder til stede, og vi håber meget, at de vil blive benyttet, for hen-

sigten med det er at få denne her opgave delt ud over landet, få så mange som muligt til at deltage i at løfte det indimellem store problem, det er at skaffe tilstrækkeligt med boliger til flygtninge, der er blevet anerkendt, og vi ser med forventning frem til, at det nu kan være flere, der bliver inddraget.

Hvad angår tilskudsordningsforslaget, skal jeg blot bekræfte, at her er der tale om en gulerod. Vi har i lovforslaget gjort opmærksom på, at der også kan være forskelle i de enkelte kommuner med hensyn til, om de får fuld dækning for deres udgifter, og derfor er vi nu på den sikre side, når vi lægger yderligere 10 pct. oveni. Men jeg vil godt helt åbent bekræfte, at der er tale om et forsøg på at gøre det mere attraktivt for kommunerne at deltage i arbejdet med flygtninge, og at vi også her er i den situation, at vi i hvert fald ikke mere kan betragte det som en brugbar undskyldning for at holde sig udenfor, at det har kommunen ikke råd til.

Når det her lovforslag er gennemført, vil der ikke være nogen økonomiske begrundelser for at smyge sig uden om ansvaret for at deltage på dette område.

Jeg tror, det var de konkrete påtrængende spørgsmål, der blev stillet til de fem lovforslag, der har været til behandling her, og ellers vender vi tilbage i udvalget, hvor jeg håber vi meget hurtigt kan få vedtaget de forslag, sådan at det kan træde i kraft i løbet af denne sommer.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ministeren indledte klogeligt sin svartale med at sige, at nu var der stillet mange spørgsmål, og dem måtte vi se at få afklaret under udvalgsarbejdet, for det var ikke sikkert, ministeren kom ind på alle spørgsmålene her. Det er i hvert fald et fornuftigt udgangspunkt.

Men jeg har et enkelt spørgsmål. Jeg rejste det over for den socialdemokratiske ordfører, som ikke rigtig svarede på det, og nu prøver jeg ministeren.

Lad os tænke os en villavej med en stribe villaer. I den ene villa har man en familie, der har kørt hårdt et stykke tid, det ved alle på villavejen, det går ikke for godt, og på et tidspunkt går det så galt, at huset ryger på tvangsauktion. Manden ryger på et herberg og moderen på et kvindehjem sammen med de to børn måske. Umiddelbart efter flytter der en flygt-